

at Indrykkelsen skal ske i Berlingske Tidende og udenfor Sjælland tillige i Stiftstidenderne, og dermed vil det have sit Forblivende, indtil en ny Lov udkommer om dette Forhold. — Dernæst er der foregaaet en Forandring i § 53, idet man i Folkethinget har ment, at der var Anledning til at forlange, at den midlertidige Bestyrer, som bestilles strax ved Voets Overtagelse, skulde være i Besiddelse af de samme Egenstaber, som vare foreskrevne for Kurator, altsaa at han ikke blot skulde være en uberygtet, vederhæftig og forretningskyndig Mand, men at han heller ikke maatte være Skyldnernes Nærbeflægtede eller Besvogrede, eller — og det har navnlig praktisk Betydning — maatte staa i Tjenesteforhold til Stiftsretten eller dens enkelte Medlemmer. Det er altsaa en Bestemmelse, hvis praktiske Betydning fornemmelig bliver den, at den udelukker Retsbetjentes Kontorbetjente og Fuldmægtige fra at kunne bruges som midlertidige Bestyrere. Landstingets Udvalg var i sin Tid opmærksomt paa dette Spørgsmaal, men mente dog ikke at burde foreslaa noget Saadant, idet man gik ud fra, at det undertiden kunde være vanskeligt i en Hast at faae en Sagfører eller saadan Mand, og at det derfor kunde være rigtigt at lade det vare frit at bruge Hvemsomhelst, altsaa ogsaa en Fuldmægtig, som midlertidig Bestyrer, hvorimod Lovforslaget — som det vil erindres — gik ud paa, at Kurator ikke maatte være en Mand, der stod i personligt Tjenesteforhold til Stiftsretten eller dens enkelte Medlemmer. Udvalget mener dog ikke, at denne Forandring har den Betydning, at man af den Grund burde modsætte sig Lovforslaget. Praktisk vil det vistnok stille sig saaledes, at man i Reglen vil vælge den midlertidige Bestyrer til Kurator, og som Følge deraf er det i alt Fald hensigtsmæssigt, at den Mand, der fra Begyndelsen fungerer som midlertidig Bestyrer, ogsaa har de Egenstaber, at han kan vælges til Kurator, naar Tiden kommer. Fra dette Synspunkt betragtet er der dog noget, der taler for at holde paa de samme personlige Betin-

gelses for Begges Bedkommende. Som Følge af denne Forandring i § 53 er der foretaget en tilsvarende Forandring i § 66, hvor i Landstingets Lovforslag Bestemmelserne om disse Egenstaber vare indførte i Forbindelse med Reglerne om Valget af Kurator. — Dernæst er der foretaget en Forandring i § 81, idet nemlig Landstingsforslaget tilstede Stiftsretten Myndighed baade til at anholde Fallenten og til at affige Fængslingsdekret over ham, naar Mistigheder ere opdagede, som kunne give Anledning til kriminel Forfølgning imod ham, men dette er blevet forandret i det andet Thing, hvor man har ment, at denne Fængslingsmyndighed ikke kunde eller talsfald ikke burde udøves af Stiftsforvalteren. Som Følge deraf ere de dertil sigtende Bestemmelser gaaede ud, saaledes at det, Stiftsforvalteren alene kan gjøre, er at lade den Paagjældende anholde; de videre fornødne Stridt maa derpaa foretages af den almindelige kriminelle Dommer. Det er en Forandring, som naturligvis ikke har nogen videre Vigtighed, og som vi derfor ikke kunne finde os foranledigede til at modsætte os. — Dernæst er der foretaget en Forandring i § 108, og det er en Forandring, som vistnok ikke er uden praktisk Betydning. I § 108 omhandles, som det vil erindres, Betingelserne for, at Tvangsattford kan opnaas, og disse Betingelser vare efter Lovforslaget, saaledes som det vedtoges her i Landstinget: for det Første, at i det Mindste $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende, i Aktordspørgsmaalet stemmeberettigede Fordringshavere have erklæret sig for Aktordforslagets Antagelse, og for det Andet, at det samlede Beløb af de Fordringer, hvis Ihændehavere antog Aktordforslaget, maa udgjøre mindst $\frac{1}{4}$ af alle de Fordringer, som gav Ret til at deltage i Afstemningen over Aktordforslaget. Disse to Betingelser vare foreskrevne, men deri er der foretaget en Forandring, idet der er gjort et Tillæg, som gaar ud paa, at hvis Aktordforslaget ikke gaar ud paa at tilbyde de simple personlige Kreditorer